

Mindre Meddelelser.

Landbrugsbefolkningens Formindskelse i Storbri-
tannien. Til Belysning af dette vigtige Forhold har det engelske Landbrugsministerium udsendt en Række Spørgsmaal til sine Agerbrugs-Korrespondenter, og de indløbne Besvarelser ere bearbejdede og for nylig udgivne. Det fremgaar af denne Beretning, at der ogsaa efter Aaret 1901, da den sidste Folketælling foregik, har fundet en Formindskelse Sted i Antallet af de ved Landbruget beskæftigede Mennesker, men at denne Formindskelse dog sandsynligvis er foregaaet i et langsommere Tempo end i de 2 foregaaende Tiaar.

En væsentlig Grund til, at Antallet af Landarbejdere er gaaet tilbage, er den formindskede Efterspørgsel efter dem. Landmændene have paa Grund af de lave Priser paa deres Produkter været tvungne til at søge deres Udgifter formindskede, og de have forandret deres Driftsmetoder saa vidt muligt med det Maal for Øje: at økonomisere med Arbejdet. Den vigtigste Forandring i saa Henseende er den Formindskelse af det egentlige Agerland, der begyndte med Landbrugskrisens Opstaaen. Fra 1881—1901 er Storbritanniens Pløjeland (arable land) formindsket med ca. 2 Mill. acres (= ca. $1\frac{1}{2}$ Mill. Tdr. Ld.), hvad der har bevirket, at der i samme Periode efterhaanden er bleven mindre Anvendelse for mindst 60,000 til 80,000 Arbejdere.

Hvad der endvidere har medført en betydelig mindre Anvendelse af den menneskelige Arbejdskraft, er den stedse tiltagende Brug af arbejdsbesparende Maskiner og Redskaber. For 20 Aar siden bleve disse paa kun forholdsvis faa Ejendomme fuldt udnyttede, nu er det derimod Tilfældet paa enhver Ejendom, der er af tilstrækkelig Størrelse til, at Brugen af dem kan praktiseres i fuld Udstrækning.

Samtidig er imidlertid Arbejdernes Tilbøjelighed til at forlade Landbruget vokset i højere Grad, end Efterspørgselen

efter Arbejde er formindsket. Korrespondenterne mene hos den arbejdende Klasse at kunne spore en absolut Utilbøjelighed for Arbejde paa Landet, og denne Utilbøjelighed er stærkest hos den yngre Generation, hos hvilken den ofte næres ved den Form for Undervisning, der gives i Landsby-skolerne. Den Løn, Arbejderne faa i Byerne, er højere end paa Landet, og den frister dem derfor til at vandre ind til Stæderne. Da Livet i disse er dyrere end paa Landet, behøver den højere Løn imidlertid ikke at medføre, at Arbejdernes pekuniære Stilling bliver bedre, men dette tage de som Regel ikke i Betragtning; de lokkes ved Udsigten til »at faa flere Penge mellem Hænderne«, ved de større Chancer for at naa frem, som Byerne byde paa frem for Landet — at Mulighederne for at gaa til Bunds ogsaa ere større i Stæderne, skænke de unge Arbejdere næppe en Tanke — samt ved den Afveksling og de Behageligheder, Livet i Byerne har frem for Livet i den rolige Landsby.

Mange Korrespondenter fremhæve, at Hovedmidlet til at søge Arbejdskraften bevaret for Landet maa blive, at der gives Arbejderne en passende Udsigt til ved Flid og Dygtighed efterhaanden og gradvis at forbedre deres Stilling. Der maa søges tilvejebragt jordløse Boliger for Landarbejderne, der tilfredsstille de Fordringer, disse nu til Dags stille, og der ere indrettede saaledes, at de opfylde Hygiejnens Krav. Der maa endvidere være passende Lejlighed til at erhverve et lille Hus med Have eller Jordlod samt endelig Smaaejendomme (small holdings) fra 10 og op indtil en halvhundred acres. Flertallet af de Landmænd, der have indberettet, udtale, at der ikke er tilstrækkelig mange og tilstrækkelig gode Smaaejendomme til at tilfredsstille Trangen for og Efterspørgselen efter saadanne.

Af de indkomne Besvarelser fremgaar det iøvrigt, at de engelske Farmere i Nutiden lægge stigende Vægt paa »de smaa Ting«. De have efterhaanden indrettet sig paa Dyrkning af Frugt og Grøntsager, paa Fjerkræavl og andre landøkonomiske Industrier af subsidiær Karakter. Til denne Udvikling synes man at knytte ret store Forhaabninger.
